

Editorial

De ben segur, us adoneu que el *Butlletí* que teniu a les mans presenta algunes diferències respecte al que estàvem acostumats. Tot i que el format és el de sempre, la imatge d'identitat de la institució ha canviat.

En efecte, Enric Satué –amb l'ingrés recent del qual com a acadèmic de número el disseny gràfic ha entrat a formar part de la nostra Acadèmia– va proposar a la Junta de govern una actualització de la nostra imatge identitària que parteix d'una reflexió sobre el valor dels seus elements bàsics i es reflecteix en dos trets fonamentals: la tipografia i l'escut de l'entitat.

Satué ha concedit més valor a la lletra, és a dir, la llegenda del nom de la institució, que al seu escut, d'interpretació sempre més difícil. Ha proposat la solució més clara i llegible, i ha atorgat el protagonisme al nom de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Sempre amb caràcters de caixa alta, que li confereixen la solemnitat que mereix una acadèmia més que bicentenària, i en dues línies que conformen un bloc gràcies al recurs clàssic de fondre la D i la E, ben escaient i útil, ja que possibilita fer caixa amb les dues línies del nom. L'escut, redissenyat, perd protagonisme, per bé que conserva el seu paper simbòlic i distintiu.

La tipografia de la nova identitat gràfica triada per Satué és producte de l'estudi fet per Andreu Balius dels diversos alfabets punxonats per Eudald Pradell (1721-1788), un dels grans noms de la tipografia catalana del segle XVIII. La versió digitalitzada del tipus denominat PRADELL –premiat per l'Associació Internacional de Tipografia el 2001– ha posat a l'abast del món editorial la possibilitat d'utilitzar, al segle XXI, una lletra romana, llegible i elegant, i contemporània alhora de l'etapa fundacional de l'Acadèmia. Vell i nou, tradició i innovació coincidiran, doncs, des d'ara en la nova imatge i, per tant, en totes les publicacions i els impresos de l'Acadèmia. La combinació de les dues tintes, or i plata, metal·litzades, acaben de donar-li el to solemne alludit.

Quant a l'organització del contingut del *Butlletí*, s'adequa plenament als requisits de la base de dades de l'ISOC, i ofereix tota la informació exigida en l'actualitat de tota revista científica. No obstant això, la publicació com a portaveu alhora d'una institució acadèmica es divideix en dues parts ben diferenciades: la primera es dedica als treballs de recerca, tant de gran format com notes breus, tant obra d'acadèmics com d'altres investigadors, mentre que la segona es dedica exclusivament a la vida acadèmica, atès que és voluntat de l'entitat recollir tots els fets i activitats que hi tenen lloc al llarg de l'any, especialment els ingressos de nous acadèmics corresponents i d'honor –els discursos dels acadèmics de número es publiquen independentment en un altre format–, el record dels acadèmics traspassats, actes diversos, conferències, etc., és a dir, tot allò que forma part de la vida dels seus membres, que s'aplega, a més, en el resum de la memòria anual.

Enguany, en el volum dedicat al 2004 i publicat, per tant, dins de l'any 2005, comptem tant amb la col·laboració d'acadèmics de número, d'honor o corresponents, com de joves investigadors universitaris que treballen o consulten els nostres arxius, museu i biblioteca, o reconeguts estudiosos de

la història de l'art del nostre àmbit. El *Butlletí* de l'Acadèmia pel seu caràcter de publicació científica és un lloc idoni per publicar-hi i donar a conèixer novetats de tot tipus, ja siguin producte de treballs d'arxiu, d'inventari de col·leccions, de catalogació d'obres, d'assaig, etc., que permeten engruixir el coneixement de la història de l'art, amb noves atribucions o nous debats. Aquest número en presenta un bon nombre amb aportacions notables.

Així mateix, aquest any l'Acadèmia té el deure i vol afegir-se a la celebració de la inauguració del Museu Nacional d'Art de Catalunya, un cop completa la instal·lació de les seves col·leccions al Palau Nacional de Montjuïc, que va tenir lloc aviat farà un any, el 16 de desembre del 2004. El deure perquè actualment el museu conserva en dipòsit 92 obres propietat de l'Acadèmia, entre les quals sobresurten alguns dels conjunts més rellevants de la pintura dels segles XVII al XIX del museu —els Carracci procedents de Roma, els Viladomat del convent de Sant Francesc, el Sant Jeroni de J. Ribalta...—, tal com precisa Josep Bracons, acadèmic conservador del Museu de l'Acadèmia en un article que segueix. Només ens resta afegir que l'Acadèmia, com a entitat dedicada a la cura i estudi del patrimoni, celebra aquesta inauguració i està atenta al nou camí seguit pel MNAC, referent indiscutible, com a gran museu nacional, de totes les institucions museístiques del país. Per això, el *Butlletí* també s'ha volgut fer ressò d'un fet tan essencial per a la vida cultural del país.

En definitiva, ens agradaria que paral·lelament a la nova imatge de la institució, oferta generosament per Enric Satué a l'Acadèmia, la qual li vol deixar constància impresa del seu reconeixement, la nova etapa permeti enriquir la nostra publicació amb col·laboracions internes i externes que responguin al seu primer objectiu: el conreu i promoció de la investigació en el camp de les Belles Arts, especialment els temes o qüestions relacionats amb Catalunya.

Així mateix, ens agradaria que l'Acadèmia estigués oberta a les diverses manifestacions artísticoculturals que avui, al segle XXI, atrauen l'interès dels tan diversos professionals del seu entorn.